

Asparagus plumosa: το καλλωπιστικό σπαράγγι

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Το είδος *Asparagus plumosa* καλλιεργείται ως καλλωπιστικό φυτό ως επί το πλείστον για το αξιοσημείωτης ιδιομορφίας και ελκυστικότητας «αραχνοειδές» φύλλωμα του. Οι χρήσεις του ποικίλουν από φυτοδοχεία (γλάστρες) κυρίως σε εσωτερικό ή και εξωτερικό χώρο, όταν το επιτρέπουν οι συνθήκες, έως και φυτό για κρεμαστά καλάθια και ανθοστήλες ή και ως αναρριχώμενο εσωτερικού χώρου με την προϋπόθεση να έχει αναπτυχθεί επαρκώς. Σε γενικές γραμμές το φυτό είναι σκληραγωγημένο, παρουσιάζει ταχεία ανάπτυξη και πρόκειται για μια εύκολη και χωρίς ιδιαίτερες απαιτήσεις καλλιέργεια.

Το είδος *Asparagus plumosa* που ως συνώνυμο του συχνά αναφέρεται το *Asparagus setaceus* θεωρείτο μέχρι προσφάτως ότι ανήκει στην οικογένεια Liliaceae, όμως με βάση τη σημερινή κατάταξη είναι μέλος της οικογένειας Asparagaceae. Το είδος αυτού του ασπάραγγου (κοινή ονομασία σπαράγγι «το φτερωτό» ή «αράχνη») είναι ένα πολυετές, μονοκοτυλήδονο, καλλωπιστικό φυτό, ιθαγενές της Νότιας Αφρικής αλλά αναπτύσσεται ικανοποιητικά τόσο στον ευρωπαϊκό χώρο, όσο και στην πλειονότητα των περιοχών που έχει εισαχθεί.

Βοτανικά χαρακτηριστικά

Το ριζικό σύστημα του *Asparagus plumosa* αποτελείται από σαρκώδη, διογκωμένα ριζώματα (μεταμορφωμένοι βλαστοί) ιδιαιτέρως ινώδη που αποτελούν και τρόπο πολλαπλασιασμού. Έχουν δισκοειδή μορφή και πάνω τους εκπύσσονται περιφερειακά οφθαλμοί και σχηματίζονται γόνατα. Επιπλέον υπάρχουν και ριζικά τριχίδια με τα οποία το φυτό προσλαμβάνει νερό και θρεπτικά στοιχεία.

Το επίγειο μέρος του φυτού αποτελείται από πράσινο ή κοκκινοκάστανο βλαστό, που συνήθως φέρει αγκάθια, ο οποίος διακλαδώνεται αρκετά και παρατηρείται ελαφριά κάμψη. Αν και κυρίως παρουσιάζει θαμνώδη εμφάνιση, ο βλαστός όταν το φυτό ενηλικιώνεται μπορεί να φτάσει τα 3 με 5 μέτρα σε ύψος γεγονός που καθιστά το *Asparagus plumosa* ένα ιδανικό αναρριχώμενο φυτό. Το χαρακτηριστικότερο και πιο ευδιάκριτο γνώρισμα του φυτού είναι τα λεπτά, παλαμοειδή και οξύληκτα φύλλα του που ονομάζονται **κλαδόφυλλα** και ουσιαστικά αποτελούν μεταμορφωμένους βλαστούς. Δεν πρόκειται για πραγματικά φύλλα που μοιάζουν περισσότερο με πευκοβελόνες ή με τα φύλλα της φτέρης εξ' ου και η ονομασία Common Asparagus Fern (σε απλή μετάφραση «κοινός ασπάραγγος-φτέρη»). Τα κλαδόφυλλα έχουν μικρό μήκος που κυμαίνεται από 2 έως 7 χιλιοστά και πλάτος 0.1 χιλιοστό και εκφύονται σαν ομάδα των 8 έως 15, δημιουργώντας ένα εντυπωσιακό φύλλωμα χρώματος ανοιχτού πράσινου.

Αναφορικά με τα ανθικά και τα αναπαραγωγικά μέρη, το φυτό είναι δίοικο, δηλαδή τα αρσενικά και θηλυκά άνθη βρίσκονται σε διαφορετικά φυτά. Από το τέλος της άνοιξης και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού και έως νωρίς το φθινόπωρο σχηματίζονται λευκά ή πιο σπάνια ροζ άνθη, που μπορεί να εκπύσσονται μόνα τους ή σε ζευγάρια, στην κορυφή των πλευρικών βλαστών. Τα συγκεκριμένα άνθη που είναι αρκετά αρωματικά έχουν μήκος περίπου 0,4 εκατοστά και σχήμα καμπάνας. Στα λευκά άνθη, τα πέταλα και τα σέπαλα λόγω του ότι είναι του ίδιου χρωματισμού είναι δυσδιάκριτα και δύσκολα ξεχωρίζουν μεταξύ τους. Η επικονίαση γίνεται με έντομα. Ο καρπός είναι ράγα (berry), πλάτους 4 με 5 χιλιοστά, αρχικά συνήθως πράσινου ή κόκκινου χρωματισμού που

στην ωρίμανση αποκτά μαύρο χρώμα. Παρόλο που είναι ιδιαίτερα σαρκώδης και χυμώδης καρπός, όντας δηλητηριώδης, δεν είναι εδώδιμος. Σε κάθε καρπό περιέχεται ένα με τρία σπέρματα που έχει πλάτος που κυμαίνεται από 2.5 έως 3.5 χιλιοστά.

1) Απαιτήσεις σε κλίμα

Το συγκεκριμένο είδος αναπτύσσεται σε θερμοκρασίες ημέρας από 30 °C έως και 35 °C, ενώ οι νυχτερινές θερμοκρασίες πρέπει να κυμαίνονται μεταξύ 25 °C και 30 °C. Σε καμία περίπτωση η νυχτερινή θερμοκρασία δεν πρέπει να πέσει κάτω από τους 13 °C για να μην παρουσιαστούν προβλήματα στην απρόσκοπτη ανάπτυξη του φυτού. Επίσης το *Asparagusplumosa* δεν είναι ιδιαίτερα ανθεκτικό στον παγετό. Για αυτό γίνεται εύκολα αντιληπτό πως για εμπορική καλλιέργεια συνίσταται ή καλλιέργεια σε θερμοκήπιο, ιδιαίτερα σε ορεινές περιοχές με ψυχρό κλίμα.

Επιπρόσθετα τα φυτά δεν πρέπει να έρχονται σε άμεση έκθεση στο ηλιακό φως διότι εγκυμονεί ο κίνδυνος αποχρωματισμού των φύλλων και επομένως υποβάθμισης της ποιότητας τους.

2) Απαιτήσεις σε έδαφος

Προτιμάει τα ελαφριά, αμμώδη εδάφη που ευνοούν την εύκολη μεταφύτευση, συγκομιδή και τις διάφορες καλλιεργητικές εργασίες. Σημαντικό στοιχείο είναι η καλή αποστράγγιση του εδάφους για να αποφεύγονται τα λιμνάζοντα νερά αν και το έδαφος είναι προτιμότερο να παραμένει σχετικά υγρό και η υγρασία του σε υψηλά επίπεδα. Αυτό είναι απαραίτητο ειδικά τους καλοκαιρινούς μήνες για δυο λόγους. Αφενός να καλύπτονται οι ανάγκες του φυτού σε νερό, λαμβάνοντας υπόψη και τις απώλειες λόγω έντονης διαπνοής και αφετέρου σε πιο ξηρή ατμόσφαιρα οι επιθέσεις από έντομα είναι εντονότερες. Το pH είναι ελαφρώς όξινο από 5.5 έως 6.5. Σε περίπτωση που απαιτείται μείωση του pH, γίνεται προσθήκη θείου (S) με τη μορφή κάποιου λιπάσματος (πχ θειική αμμωνία) δυο εβδομάδες πριν από τη φύτευση-εγκατάσταση της καλλιέργειας.

Όσον αφορά κάποιο ενδεδειγμένο υπόστρωμα για ικανοποιητική ανάπτυξη συνίσταται η χρησιμοποίηση τύρφης πλούσιας σε θρεπτικά στοιχεία και άμμου σε αναλογία 2:1.

Εναλλακτικά χρησιμοποιείται (σε αναλογία 2:1:1) μίγμα με

- χώμα από ακαλλιέργητες-χέρσες περιοχές (πρόκειται για αμμώδες, εντελώς «στεγνό», όξινο και χαμηλό σε θρεπτικά στοιχεία χώμα, heathsoil).
- Χούμο που προέρχεται από μυκητολογική αποσύνθεση φύλλων (πρόκειται

ουσιαστικά για σάπια φύλλα, leafmould).

- Απλό κηπευτικό χώμα (gardensoil)